

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 232 /2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

266/2018. (XII. 20.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. július 2-án, elektronikus úton előterjesztett **panaszát** a 2018. december 20-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – K. Városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2018. július 2-án, elektronikus úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2017. június 30-án foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

G. Sz. (továbbiakban: panaszos) beadványában előadta, hogy 2018. június 30-án a 112-es segélyhívón rendőri intézkedést kért a K. város Z. u. 8. szám alatt lakó, ittas állapotban lévő férfival szemben, mivel a nap folyamán többször agresszívan viselkedett vele, majd este az utcán meg is támadta a panaszost. A panaszos továbbá előadta, hogy a helyszínre kikerkező járőrök nem mutatkoztak be, a rendőrnő ruházata a többi rendőrtől eltérő volt, azonosítót nem viselt. A panaszos sérelmezi, hogy a rendőrnő flegmán beszélt vele és a kollegájával megkérdőjelezték, hogy a panaszos miért van a fent említett címen, ami a lakcíme. A panaszos ezt követően arra lett figyelmes, hogy a rendőrök azzal a nővel beszélgetnek, aki azzal a férfival fogyasztott alkoholt, akivel szemben a panaszos segítséget kért. Valamint a panaszos megjegyzi, hogy ez a nő a K. Városi Rendőrkapitányságon dolgozik, így úgy érzi, hogy befolyásolni próbálta a rendőröket, annak ellenére, hogy nem láthatta a panaszolt eseményeket. A panaszos ezt szavá tette, amire a rendőrök emelt hangnemben kezdtek el vele beszélni, majd meghazudtolták a panaszost. A panaszos jelezte a rendőröknek, hogy van felvétele a történetkről, de a panaszos állítása szerint a rendőrök erről nem vettek tudomást. Továbbá előadta a panaszos, hogy a rendőrök azt mondták

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

neki, hogy amennyiben ismételten értesíti őket akkor eljárást kezdeményeznek vele szemben. A panaszos úgy érzi, hogy a szükséges rendőri intézkedést elmulasztották.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1) T. M. r.tzls. 2018. szeptember 18-án az alábbi jelentést készítette:

2018. június 30-án 22 óra 39 perckor a Tik ügyelet küldésére, miszerint a panaszost K. város Z. u. 8. szám alatt megtámadták a jelentést készítő a helyszínre ment két társával együtt. R.tzls. a napszaknak megfelelően köszönt, neve, rendfokozata, beosztása és szolgálati helyének megjelölésével kezdte meg az intézkedést. Ezt követően kérte a panaszost, hogy igazolja magát, de B. T. r. főrm. jelezte, hogy korábban a panaszos minden adatát rögzítette, mivel ezt az intézkedést megelőzően is volt már a panaszossal szemben intézkedés az este folyamán. A panaszos K. város Z. utca 8. szám alá van bejelentve állandó lakcímre, de életvitelszerűen a K. város R. u. 8. szám alatt tartózkodik, ott él. A panaszos elmondta, hogy a házban levő G. T. , aki itt as állapotban van megtámadta őt és erről hangfelvétele is van. A hangfelvételen két férfi kiabálás hallható, de azt, hogy kik a résztvevők és azt, hogy az utcán vagy más egyéb helyen készült-e a felvétel azt r. tzls. nem tudta megállapítani. R. tzls. határozottan megkérdezte a panaszost, hogy hol, hogyan, milyen módon és milyen eszközzel került sor a támadásra, egyértelmű választ nem tudott adni a panaszos. A jelentés készítő tájékoztatta a panaszost, hogy amennyiben sérülése keletkezett akkor orvoshoz szállítják látelvetétel céljából, majd a rendőrkapitányságon felvételre kerül a feljelentése könnyű testi sértés elkövetése miatt, amennyiben élni kíván a törvény adta jogával. R.tzls. közölte a panaszossal, hogy a hangfelvételt tartsa meg, mivel az eljárás során az általa elmondottakat ez alátámasztja. a panaszos erre emelkedett hangnemben közölte r. tzls.-sel, hogy tudja ő mi az a könnyű testi sértés, ne magyarázza ezt el neki. Továbbá hozzátette, hogy nem megy sehova és r.tzls. vegye tudomásul, hogy az édesanyja a ház udvarában rendezett buli miatt kapott infarktust. R.tzls. nem látott a panaszoson semmilyen külsérelmi nyomott. R.tzls. megkérdezte a panaszost, hogy miért tartózkodik a késői órákban a Z utca 8. szám alatt, hiszen nem ott él életvitelszerűen. Erre a panaszos azt a választ adta, hogy „miért ne jöhetne, csak ellenőrizte, hogy minden rendben van-e a lakással”. Ezt követően r.tzls. B.T. r.főrm.-mel adatgyűjtésre indult, a lakóház egyik ablakán bekopogott, ahol T. E. A. nyitott ajtót, aki közalkalmazottként dolgozik a K. Városi Rendőrkapitányságon. R. tzls. tegező viszonyban van T.E. A.-val, mint a kollegái. T.E.A. elmondta, hogy 19 óra 45 perc körül voltak már kint a járőrök, mert névtelen bejelentést kaptak a hangos zene miatt. R.tzls. zárójelben megjegyzi, hogy ezen intézkedés alkalmával a kollegái nem állapítottak meg jogsértést.

A házban lakó G.T. elmondta, hogy a panaszos folyamatosan zaklatja az ott lakókat, mindenbe belekötnek, panasszal fordulnak különböző hatóságokhoz. G.T. továbbá előadja, hogy már ágyban volt a feleségével, amikor azt hallotta, hogy a lakóház ajtója többször kinyitódott, majd becsapódott, de a világítást nem kapcsolta fel senki. G.T. a lakásának az ajtajához ment, ami a kapuszín alatt van, továbbra is sötét volt, de látta, hogy tartózkodik ott valaki. Ezután a jobb kezével fel akarta kapcsolni a külső világítást, ekkor észlelte, hogy valaki az ő irányába üt, de az ütés nem érte őt el. G.T. felkapcsolta a világítást és látta, hogy a panaszos volt az, aki meg akarta őt ütni. Ezek után szóváltásba keveredett G.T. és a panaszos, de G.T. elmondása szerint tettelegesség nem történt. A panaszos ezek után közölt G.T.-vel, hogy rendőrt hív, amire mondta G.T., hogy nyugodtan hívjon. R.tzls. kérdésére G. T. elmondta, hogy nem bántalmazta a panaszost, mert akkor nem így nézne ki, illetve a hiányos öltözkéből is adódóan nem ment ki az utcára, a kapualjban maradt végig. G. T.-né megerősítette a férje által elmondottakat.

Ezt követően r.tzls. visszament az utcán tartózkodó panaszoshoz és B.T. r. főrm.-hez. A panaszos közölte r.tzls.-sel, hogy azért ment be a házba, hogy lepaktáljon az ott lakó kollégával és ezért nem csinál semmit r.tzls. R.tzls. tájékoztatta a panaszost, hogy adatgyűjtés céljából

beszélt T.A.E.-vel és nics jelentősége annak, hogy a rendőrségen dolgozik, nem befolyásolja az ügy kimenetelét. Ezután r.tzls. még egyszer megkérdezte a panaszost az általa bejelentett támadásról, mivel G.T. által előadott tények és a panaszos által előadottak egymásnak ellentmondtak. A panaszos ismét elmondta, hogy nincsen sérülése, nem megy sehova. B.T. r. ftörm.felhívta a panaszos figyelmét a valótlán bejelentés jogkövetkezményeire, mivel az este folyamán már kétszer hívta a hatóságot.

R.tzls. előadja, hogy az intézkedés helyszínén a bejelentésben szereplő felek által elmondott tények és a beszerzett információk alapján garázdaság bűncselekmény elkövetése nem volt megállapítható, a feleken külsérelmi nyom nem volt látható. R.tzls. továbbá előadja, hogy G.T. és a panaszos részére a jogi felvilágosítást megadta, rendzavarás szabálysértés elkövetése miatt figyelmeztetésben részesültek., további intézkedés nem vált szükségessé.

2) A rendőrség a továbbiakban mellékelte S. T. r.ezredes 2018. szeptember 28-án kelt jelentését, amelyből kiderül, hogy T. M. r. tzls. 12M mintázatú, egységes rendészeti szolgálati öltözetet viselt szolgálatirányító parancsnokként, valamint viselte az azonosítóját és az összes többi előírt ékítményt is. B. T. c.r. főtörzsőrmester és T. G. r. őrmester 10M mintázatú, rendészeti gyakorlóöltözetet viseltek intézkedő járőrként. Egyéb többlet információt nem tartalmazott a jelentés.

3) A rendőrség továbbá mellékelte B.T. c.r.ftörm. 2018. szeptember 18-án kelt jelentését, amely egyéb releváns információkat nem tartalmazott.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége a panaszos által előadottak nyomán, és amennyiben keletkezett, a rendőrség ennek mennyiben tett eleget.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2018. június 30-án a 112-es segélyhívón rendőri intézkedést kért a K. város Z. u. 8. szám alatt lakó, ittas állapotban lévő férfival szemben, mivel a nap folyamán többször agresszívan viselkedett vele, majd este az utcán meg is támadta a panaszost.

A rendőrség tájékoztatása alapján 2018. június 30-án 22 óra 39 perckor a Tik ügyelet küldésére, miszerint a panaszost K. város Z u. 8. szám alatt megtámadták, r.tzls. a helyszínre ment két társával együtt. R.tzls. a napszaknak megfelelően köszönt, neve, rendfokozata, beosztása és szolgálati helyének megjelölésével kezdte meg az intézkedést. Ezt követően kérte a panaszost, hogy igazolja magát, de B. T. r. ftörm. jelezte, hogy korábban a panaszos minden adatát rögzítette, mivel ezt az intézkedést megelőzően is volt már a panaszossal szemben intézkedés az este folyamán. r.tzls. ezt követően egy társával együtt bement a lakóházba, hogy adatokat, információt gyűjtsön a bejelentéssel kapcsolatban.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése

alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A Testület az ügy gondos mérlegelése után arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettsége fennállt a telefonos bejelentést követően, amely panaszosi bejelentés következtében vélelmezni lehetett, hogy a Btk.: 164. § (1)bekezdése alapján a testi sértés gyanúja fennáll, amely alapján, aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. Aminek eleget is tettek azzal, hogy a helyszínre mentek, majd a bejelentés részleteinek megismerése céljából adatgyűjtést végeztek. Ezzel a rendőrök teljesítették a tőlük elvárható intézkedéseket.

Mindezekre tekintettel a Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettsége fennállt a panaszos által előadottak nyomán. Ezen kötelezettségnek a helyszínre érkező rendőrök eleget tettek Ennek következtében nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

2) A testület ezt követően a rendőrök szolgálati fellépésének a módját vizsgálták.

A panaszos sérelmezte a rendőrök szolgálati fellépésének módját és azonosítási kötelezettségük teljesítésének elmulasztását. A panaszos továbbá előadta, hogy a helyszínre kikerülő járőrök nem mutatkoztak be, a rendőrnő ruházata a többi rendőrtől eltérő volt, azonosítót nem viselt.

A rendőrség tájékoztatása szerint T. M. r. tzls. 12M mintázatú, egységes rendészeti szolgálati öltözetet viselt szolgálatirányító parancsnokként, valamint viselte az azonosítóját és az összes többi előírt ékítményt is. B. T. c.r. főtörzsőrmester és T. G. r. őrmester 10M mintázatú, rendészeti gyakorlóöltözetet viseltek intézkedő járőrként. R.tzls. a napszaknak megfelelően köszönt, neve, rendfokozata, beosztása és szolgálati helyének megjelölésével kezdte meg az intézkedést.

Rtv. 20. § (1) bekezdése alapján a rendőrt az intézkedés során a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. (2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről. (3) A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. (4) Ha a rendőr

egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

30/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról 4. § (1) bekezdése értelmében a rendőr az intézkedést - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

a) 14/2016. (V. 10.) BM rendelet a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek egyenruha-ellátásra jogosult személyi állományának ruházati és öltözködési szabályzatáról, valamint a különleges foglalkoztatási állomány ruházati, fegyverzeti, kényszerítőeszköz- és világítástechnikai felszereléséről

49.§-a alapján a szolgálati jelvényt a szolgálati, a gyakorló-, valamint a speciális ruházaton és a láthatósági átvetőn kell viselni. (2) A hivatásos állomány a szolgálati jelvényt - a (3) és (4) bekezdésben foglalt kivétellel - az egyenruházati felsőruházatok mellzsebén, bal oldalt a zsebfedő alatt, a rögzítő gombjára gombolva, annak hiányában képzeletbeli helyére tűzve viseli. A szolgálati jelvényt a zsebtakaró alsó szélé alá úgy kell feltűzni, hogy az a zseb függőleges középvonalával egybeessen. (3) Kizárólag a testvédő készlet használatakor a rendőrség igényjogosult állománya a szolgálati jelvényt a testpáncél alatt, a legkülső ruházat bal karjának tasakjában köteles hordani. (4) Az ideiglenes csapatszolgálati századok vagy a mélységi ellenőrzési és közterületi támogató alegységek feladatkörébe tartozó speciális feladatok ellátása során a 10M egységes rendészeti gyakorlóruházat viselése esetén - az erre kialakított tépőzár-részen - szolgálati jelvény helyett a szolgálati előljáró engedélye alapján hímzett azonosító viselhető.

A fentiek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrök ruházata megfelelt az előírásoknak.

b) Abban a kérdésben, hogy a rendőrök nem megfelelően teljesítették a szolgálati fellépésüknek a módját a Testület nem tudott állást foglalni, mivel a panaszosi és rendőri álláspont között olyan mértékű ellentmondás feszült, amelyet a Testület – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem tudott feloldani, így a történetek rekonstruálására nem volt lehetősége.

Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme a rendőrök szolgálati fellépésének módjának és azonosítási kötelezettségük teljesítésének elmulasztásának tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni. Ennek következtében nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

3) A Testület vizsgálta az intézkedés részrehajló voltát.

A panaszos beadványában előadta, hogy r.tzls. társával bement a lakóházba és a K. Városi Rendőrkapitányságon takarítóként dolgozó T. E. A. –val beszélgetett. A panaszos továbbá előadta, hogy T. E. A. korábban „együtt ittasodott le G. T.-vel” majd T. E. A. az események alatt a lakásában tartózkodott, az ügyben nem volt kompetens, a panaszos szerint egyértelműen befolyásolási szándékkal tárgyalt a rendőrökkel.

A rendőrségi iratok alapján r.tzls. B.T. r.ftóm.-mel adatgyűjtésre indult, a lakóház egyik ablakán bekopogott, ahol T. E. A. nyitott ajtót, aki közalkalmazottként dolgozik a K. Városi Rendőrkapitányságon. R. tzls. tegező viszonyban van T.E. A.-val, mint a kollegái.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése rögzíti a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét: a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélküliség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni nem szabad, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A Testület vizsgálata során sem tudott feltárni olyan körülményt, illetve a fentiek szerint a panaszos nem tudott igazolni olyan tény, amely alátámasztotta volna, hogy a panaszossal szemben azonos körülmények között indokolatlanul alkalmaztak más, hátrányosabb szankciót a rendőrök, mint a másik gépjárművezetővel szemben.

A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrök a szükséges információk, adatok begyűjtése, tanúkihallgatás céljából beszélgettek a házban lakókkal, köztük T. E. A. –val is. A panaszos maga sem tudott megjelölni olyan tény, amiben a tanú befolyásolási szándéka valósult volna meg.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált esetben a panaszossal szembeni eljárás nem ütközött a részrehajlás tilalmába, egyúttal nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogát sem.

4) A Testület ezt követően vizsgálta a panaszossal szemben alkalmazott hangnemet és bánásmódot.

A panaszos beadványában előadta, hogy a rendőrnő flegmán beszélt vele és a kollegájával megkérdőjelezték, hogy a panaszos miért van a Z. utca 8. szám alatt, ami a lakcíme. A panaszos szóvá tette, hogy miért beszélgetnek a rendőrök T.E.A.-val, amire a rendőrök emelt hangnemben kezdtek el vele beszélni, majd meghazudtolták a panaszost. A panaszos jelezte a rendőröknek, hogy van felvétele a történetekről, de a panaszos állítása szerint a rendőrök erről nem vettek tudomást. Továbbá előadta a panaszos, hogy a rendőrök azt mondták neki, hogy amennyiben ismételtlen értesíti őket akkor eljárást kezdeményeznek vele szemben.

A rendőrség tájékoztatása alapján R.tzls. megkérdte a panaszost, hogy miért tartózkodik a késői órákban a Z. utca 8. szám alatt, hiszen nem ott él életvitelszerűen. Erre a panaszos azt a választ

adta, hogy „miért ne jöhetne, csak ellenőrizte, hogy minden rendben van-e a lakással” A panaszos megmutatta a rendőröknek az általa készített hangfelvételt, amelyből nem lehetett kivenni, hogy kik és hol vitatkoznak. R.tzls. közölte a panaszossal, hogy a hangfelvételt tartsa meg, mivel az eljárás során az általa elmondottakat ez alátámasztja. a panaszos erre emelkedett hangnemben közölte r. tzls.-sel, hogy tudja ő mi az a könnyű testi sértés, ne magyarázza ezt el neki. Továbbá hozzátette, hogy nem megy sehova és r.tzls. vegye tudomásul, hogy az édesanyja a ház udvarában rendezett buli miatt kapott infarktust. az intézkedés végén B.T. r. főrm.felhívta a panaszos figyelmét a valótlan bejelentés jogkövetkezményeire, mivel az este folyamán már kétszer hívta a hatóságot.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Abban a kérdésben, hogy a rendőrök nem megfelelő hangnemet és bánásmódot alkalmaztak volna a panaszossal szemben, a Testület nem tudott állást foglalni, mivel a panaszosi és rendőri álláspont között olyan mértékű ellentmondás feszült, amelyet a Testület – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem tudott feloldani, így a történetek rekonstruálására nem volt lehetősége.

Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme a rendőrök által alkalmazott nem megfelelő hangnem és bánásmód tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni.

IV.

A Testület a fentiekben kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy 2018. június 30-án, a rendőrség intézkedési kötelezettsége fennállt a panaszos által előadottak nyomán. Ezen kötelezettségnek a helyszínrre érkező rendőrök eleget tettek, ennek következtében nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga. A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme a rendőrök szolgálati fellépésének módjának és azonosítási kötelezettségük teljesítésének elmulasztásának tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni. Ennek következtében nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga. A Testület megállapítása szerint a vizsgált esetben a panaszossal szembeni eljárás nem ütközött a részrehajlás tilalmába, egyúttal nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogát sem. Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme a rendőrök által alkalmazott nem megfelelő hangnem és bánásmód tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni

Budapest, 2018.december 20.

Dr. Lukács Tamás

elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos

elnökhelyettes

Dr. Wildner Domonkos

testületi tag

Dr. Cservák Csaba

testületi tag